

Miért nincs a valóságban munkaverseny a Gőzfűrészen?

A Szegedi Falemezgyár gőzfűrészei telepén a dolgozók igen helyesen elmondják véleményüket, észrevételeiket a munkaversenyről, s az azzal kapcsolatos kérdésekről. Bárkányi József elvtárs — aki a Gőzfűrészt üzemi pártszervezetének vezetőségi tagja — a következőket mondotta el: — Nálunk formális a verseny. A kiszépitett, jól összeállított jelentéseket küldik el. A papír szépet és jót mutat, a valóság azonban más. De nézzük csak sorjában.

A jelentésekben

versenyről, felajánlásokról beszélnek, a valóságban azonban egyik sincs.

— Azt sem tudom, hogy hány százalékokat értem el, s milyen százalékokat kell el. A papír szépet és jót mutat, a valóság azonban más. De nézzük csak sorjában.

Balogh János nem egyedül volt az üzemben, aki szót emelt amellett, szeretné tudni, mire tegyen felajánlást, hogyan végezze munkáját. Az embereknek igazuk van. A terv nincs lebontva a gépekig. Mások pedig meg azt is tudta a körfűrészes, hogy a getteres, hogy egy órahossza alatt mennyi köbméter fát kell felvágnia. Az eredmény és a kereset is napoként volt tudatosítva — ahogy a Gőzfűrészen mondják — ez nem is került különösebb fáradságba. Ez azonban még akkor volt, amikor a Gőzfűrészt nem volt tele a Falemezgyárnak.

Ahogy a Gőzfűrészt hónapokkal ezelőtt tele lett a Lemezzgyárnak.

A Gőzfűrészen dolgozók

helyesen és jól kérték, hogy velük is tudassák továbbra a munka folyását úgy, mint régebben. Dékány Antal, a Gőzfűrészt műhelybizottságának titkára próbált is tenni valamit. A havi eredményekről ahogy szokta, kimutatást készített.

Ez papírpocsékolás! — jelentette ki ekkor Körmendiné Istvánné üb. elnök. (Megjegyezzük, hogy az üb. elnök a Lemezzgyárban tartózkodik és a Gőzfűrészen műhelybizottság van.) Aztán az üb. elnök hozzáfűzte: „Úgy jó a kimutatás, ahogyan a Lemezzgyárban csináljuk”. A Gőzfűrészt dolgozói szerint a régebbi módszer célravezetőbb volt, de hát nem tisztázták ezt jól egymás között. Így a „nézeteltérés” csak szaporodott, s aztán odáig fajult: ha Körmendiné meg látogatta a telepet, Dékány Antal úgy intézte a dolgát, hogy ne is találkozzon vele.

A MAÖHSZ országos konferenciájának szegedi küldöttei

A Magyar Önkéntes Honvédelmi Szövetség szombati vasárnapi konferenciáján a MAÖHSZ Szegedi városi elnökségét ötven képviselő, köztük két DISZ-fiatal: Vicsay István és Ács Erzsébet.

Vicsay István, az egyik küldött, szerszámlakatos a Szegedi Vas- és Fémpipari Kisipari Szövetkezetben. Alig huszonnégy éves, de már több eredményes év áll mögötte. Tevékeny munkát végzett a repülőklub létrehozásában, amelynek szervező titkára volt. Most más funkcióba került, a MAÖHSZ Szegedi városi elnökségének tagja. De a repülést — ha lehet — még jobban szereti, mint eddig. C-vizsgás repülő, ami annyit jelent, hogy a vitorlázó repülő kiképzés felsőfokú vizsgáját sikeresen tette le. A kiváló ifjú munkás és repülő arról szeretne beszámolni a konferencián, hogyan alakította meg munká-

Más is történt. Körmendiné elvtársnő magatartásában van kifogásolni való, bizony megtörténik, hogy a szólásmondás szavaival „kiskirály” módjára beszél. Egy termelési értekezleten például nem éppen szerényen, a következőket mondotta: „Utassom a művezetőket...” Az üb. elnök egy ilyen hasonló kijelentésére mondotta Dékány Antal — meg kell mondanom, elhamarkodottan —, hogy neki még a felesége sem parancsol, nemhogy Körmendiné parancsoljon.

— Lélektani dolgok is közrejátszanak abban, hogy Dékány Antal és Körmendiné között nézeteltérések vannak — így hangoztatja Árendt Andor, a Gőzfűrészt helyettes telepvezetője. Am legyen, ha Árendt Andornak tetszik, nevezzük „lélektaniaknak” az egész dolgot, ami Dékány Antal és Körmendiné között is van. De Árendt Andor

miért nem segíti

közvetlenül a „lélektani” dolgozó tisztázását, hogy a munkaverseny fellendítéséért tiszta víz kerüljön a pohárba, ne legyen torzsalkodás.

Arról is szó van, hogy amíg egyes vezetők az egymás közötti nézeteltérések elsimításával, vagy élesztésével foglalkozkodtak, a munkaverseny, a termelés, a dolgozókkal való törődés háttérbe szorult. Az üzemi igazgatósága (a Falemezgyárban van) túrhetetlen és elítélendő módon nem vette figyelembe, meg sem kérdezte a Gőzfűrészt pártszervezetének véleményét, pedig ott meglátták a hibákat, küzdöttek ellene. Baj az is, hogy a Gőzfűrészt dolgozóit egyes vezetők parancsolgató módon, felülről kezelik. Elítéli a Gőzfűrészen Barabás főmérnök cselekedetét is, aki, mint az egyik termelési értekezlet előadója, hanyagul, cigarettázva, félvállról mondott beszédet, s hallgatta a dolgozók kérelmét. Nem kell különösebben bizonygatni, hogy az ilyesmi sem használna a munkának, a kedvnek, a versenynek.

Sürgős feladat, hogy rendet teremtsenek a Gőzfűrészen, s a szakszervezet jól működő munkaverseny szervezése, nyilvánossága kérdéseivel. A Gőzfűrészt dolgozói szeretik a munkát és vannak szép eredményeik.

Versenyezni szeretnek

de ehhez meg kell teremteni a jó feltételeket. Ez pedig az üzemi vezetőire vár. A Gőzfűrészt pártszervezetének, kommunistainak segítségével, javaslatok figyelembe vételével nem kétséges, hogy viszonylag gyorsan

szan meg lehet szüntetni a hiányosságokat. S akkor majd nemcsak papíron lesz a verseny, a felajánlás, hanem a gyakorlatban, a valóságban, mint annyi sok más üzemben.

Válaszolnak az illetékesek

A Délmagyarországi június 29-i számának „Koppantó” rovatában megjelent „Miért késik a tej?” című cikkre válaszolunk. Teljes mértékben egyet értünk a dolgozók kérésével, mert igazuk van, hogy a tej a reggeli órákban szükséges és korábban kellene, hogy az áruháza érkezzen, illetve a dolgozókhöz kerüljön. A hiányosságot azonban csak akkor sikerül megszüntetnünk, ha az Élelmiszer Kiskereskedelmi Vállalat egy kimutatást készít el számunkra az áruházi nyitvatartás, azaz a nyitás időpontjáról. A másik probléma, hogy a Tejüzem nem rendelkezik gépkocsival. Helyes volna, ha a megjelent cikket megszüntetnénk a 42. számú Autóközlekedési Vállalat, valamint a Sörpári Szállítási Vállalat vezetői és a Tejüzem által meghatározott időre igényelt kocsikat nem késve küldnék, mint ahogy az több esetben előfordult. Példa erre, hogy 30-án reggel is a Sörpári Szállítási Vállalat kocsija 4 óra helyett 5.45-kor érkezett a vállalatához, ami az egész város területén késleltette a kiszállítását. Ugy gondolom, hogy a dolgozók jobb, gyorsabb teljesítése érdekében mindhárom vállalatnak érdeke, hogy megjavítsuk munkánkat.

BUGYI JÁNOS

Július 13-án fejezi be szabadtéri és vidéki előadásait a szegedi Nemzeti Színház

A szegedi Nemzeti Színház igazgatósága közli, hogy a színház szabadtéri és vidéki előadásait július 13-án fejezi be. Július 13-ig a következő szabadtéri és vidéki előadások lesznek:

Az újszegedi szabadtéri színpadon, illetőleg rossz idő esetén a színházban: július 3-án és 4-én: János vitéz, Fellép Melis György, az Állami Operaház és Zentai Anna, a Fővárosi Operettszínház művésze. Július 6-án: Pillangókisasszony, Papp Júlia érdemes művész fellépésével. Július 7-én és 9-én: Luxemburg grófia, július 10-én: Pillangókisasszony, Július

11-én, 12-én és 13-án Csárdáskirálynő, Fellép Honthy Hanna Kossuth-díjas kiváló művész és Borveto János, a Fővárosi Operettszínház bonvivánja.

Vidéken a következő előadásokat tartja a színház együttese: Július 2-án Szentestén a Csárdáskirálynő, Zombón a Volponét, 3-án Maroslelén és 4-én Csanytelek a Volponét, 6-án Kibekháza a Bolond vasárnapot, 7-én Derekegyháza, 8-án Újszentiván, 9-én Zalkányseken, 11-én Rózsán, 12-én Klárafalván és 13-án Szegváron a Volponét adják elő.

Mezőgazdasági szaktanácsadó

Néhány jótanács a tarlóhántás és a másodvetés munkájához

A Minisztérium tanácsa határozatot hozott arról, hogy az aratással egyidőben folytatatos el kell végezni a tarlóhántást és a másodvetés munkáját is. Számos szövetkezeti tag és egyéni gazda még nem látja kellően ezeknek a munkáknak a fontosságát, pedig a jövő évi biztos termésünk eléréséhez is nagyban hozzájárul a jó tarlóhántás.

Miért fontos a tarlóhántás időben és jól elvégezni? Az elhullott gyommagvak és gabonaszemek a föld alá kerülnek, kikelésre kényszerülnek. Ezzel övünk földjeinket a jövő évi elgazosodástól. Emellett a tarlóhántással elősegítjük a tarlómaradványok elkorhadását, gyarapodik a talaj tápanyag-készlete, s megvédjük a földet a kiszáradástól is. A tarlóhántással rengeteg rovarkártevőt is elpusztítunk, s egyben előkészítjük a földet az őszi keverő szántáshoz.

A múlt évek gyakorlati tapasztalatai azt mutatják, hogy a legtöbb helyen — miután utasítás is van erre — elvégzik a tarlóhántást, de nem mindenütt tökéletesen. Minden szakértelen nélkül 10—12 centiméter mélyre leszántják a tarlót és úgy hagyják őszig. Ezzel nem sok eredményt érhetünk el. A szántás hézagain keresztül kiszárad a talaj és a tarlómaradványok sem korhadnak el. Tovább élnek a rovarkártevők és a leforgatott gyom- és kultúranyagok sem kelnek ki száraz időjárás esetén.

Hogyan kell tehát tökéletes tarlóhántást végezni? Ha a tarlóba másodvetést nem vetünk, akkor erősen ékre állított dupla tárcsával tárcsázzunk, ha a föld úgy kívánja, egymás után kétszer is. A tárcsa után kössünk egy középhez hengeret és a tarlóhántást azonnal hengerekkel le. Az egyéni gazdák, akik tarlóhántást általában kézzel végeznek, leg-

jobbban teszik, ha 8—10 centiméterrel nem szántanak mélyebben, csak abban az esetben, ha 8—10 centiméteres szántással a tarlómaradványokat nem tudják egészen betakarni. Az eke után szintén hengerezzenek ők is.

A tarlóhántásnak akkor jön meg az igazi értelme, ha ezt a munkát azonnal a tarló felgereztyezése után megkezdjük. Ezzel is övünk a földet a kiszáradástól. Fontos még az is, hogy a szántás előtt legalább 20—30 kiló pécistót elszórjunk holdanként a tarlóra. Így a lehántott tarló rövidesen kizöldül és az őszi keverő szántással a gyomok legnagyobb részét teljesen elpusztíthatjuk.

Hogyan készítsük el a talajt a másodvetések alá? Szántásuk fel a földet 12—15 centiméter mélyen közvetlen az aratás után, s a lehetőség szerint szórjunk ki holdanként 30—40 kiló pécistót is, még a szántás előtt. A földbe lehetőleg rövid tenyészidejű takarmánymagokat vessünk. A kukorica-csalámadét legcélszerűbb vetőgéppel vetni, de mivel ilyenkor már sok csapadékkal nem számolhatunk, 50—60 centiméter sortávolságra kapa alá vessük. Az is jó módszer, hogy ha a csalámadé-kukorica magját már közvetlen a szántás alkalmával minden harmadik barázdába porgetjük el. Ebben az esetben 5—6 centiméter mély szántással takarjuk le a magot, s ha a szántással végeztünk, azonnal hengerezzünk. Így biztosra vehetjük, hogy a föld nem szárad ki és a csalámadé gyorsan kikel. A kikelés után a csalámadét fogasoljuk el, és ezután ekekapával kapálunk. Muhart, kölest, szudánifüvet, vesszőket is minél többet vessünk. Ezek is jó takarmányt adnak állataink részére. Ezeket a takarmányfeleségeket legcélszerűbb géppel vetni, de ezeket is nyomban a vetés után hengerezzük, a ga-

ttét húst — most nem örülünk ennek, többször akarunk enni húst és eszünk is. Akik üzemi konyhán étkeznek, egyáltalán nem panaszkodhatnak (legfeljebb azért, hogy fizetésebb fűzhetnének többhelyűt), jelenleg azonban még nem mondhatjuk, hogy bőséges a húsellátás. De egyre javul a húsbeadási kötelezettségek teljesítésével párhuzamosan. Zsír, olaj van elegendő, lesz is. Cukorban, lisztben, kenyérben, (hogy csak a legfontosabbakat említsük) évek óta nincs hiány, van a nyári gyümölcs eltevéséhez befőzőpapír, sálicil, teljesen kielégítő a jégellátás, a szikvízgyártás, sőt is rendszeresen lehet kapni (pedig fogyasztása sokszorosan felülmúlja a megelőző évek igényét). Az élelmiszer-üzletekben ott sorakozik a pulatok minden, ami szem-szájnak ingere: mindez tanúbizonysága gazdagodó életünknek.

Az elmúlt három hét alatt nagymértékben megjavult Szegeden is a gyümölcs- és zöldségellátás. A hosszú tél, s a kedvezőtlen idő hátráltatta a termékek érését, de az utóbbi hetek kedvező időjárása megmozdította a gyümölcsöt. A Marx téri, a Szent István téri piacok egyre zsúfoltabbak, bőségesen hordják a szabadpiacra a paraszti áruikat. A bőség olcsóbbodást is okoz, különösen azóta, mióta a Csongrád megyei Zöldség-Gyümölcsértékesítő Központ szegedi kirendeltsége is nagymennyiségű olcsó áruval megjelent a piacon. Az említett szövetkezeti vállalat (azelőtt MEZOKER) a dolgozó parasztoktól, szövetkezetektől a községekben felvásárolja a gyümölcsöt, a zöldségféléket, s azt egész kicsi haszonkulccsal nemcsak az élelmiszer vállalatoknak, áruháznak, üzemi konyháknak adja át, hanem a városi tanács kereskedelmi osztályának kezdeményezésére a piacon is forgalomba hozza. A közönségnek kibocsátott olcsó és szép

áru nagy helyeslésre talált városunkban. Az egy héttel ezelőtti nyolc forintos burgonya már 1.70—2.80 a piacon a bőséges áruellátás következtében. A tök ára nyolc forintról 1 forint 50-re csökkent, a karfiol két forintra, a cseresznye 3.60—4.80-ért lehet kapni a kelkáposzta már forinton alul van, a fejeskáposzta ára is 2 forint. Az a tény, hogy az elmúlt esztendőnél olcsóbb a szegedi piac, igen jelentős előrelépés az életszínvonal emelkedésében. A Zöldség- és Gyümölcsértékesítő Központ helyes áruirányító szerepét azonban csak akkor töltheti be teljesen, ha a piaci ellátásító helyeikre nem egy-két dolgozót osztanak be, akik bizony nem győzik a kiszolgálást, hanem többet, hogy zavartalanul ellássák olcsó, szép áruikkal a lakosságot. Ezt a technikát akadályt feltétlenül meg kell oldani.

Ugyanitt kell szólnunk a földművelőszövetkezetekről is. A Központi Vezetőség júniusi határozata feladatul adja a földművelőszövetkezeteknek, hogy nagyobb segítséget adjanak a termelőszövetkezeteknek és az egyéni dolgozó parasztoznak a mezőgazdasági termékeik bizományi értékesítéséhez. Tehát a földművelőszövetkezeteknek elsőrendű feladata a város lakosságát a szabadpiacokon is a tsz-ek és az egyéni dolgozó parasztoktól áruval ellátni. A Marx téren például ott van a szegedi és a deszki földművelőszövetkezet pavilonja, de eddig cukorkát és cigarettát árultak — gyümölcs- és zöldségfélé helyett. A szövetkezeti kereskedelem olcsó, szép, friss árut biztosítson és a tsz-ek is jöjjenek minél többször rendszeresen a lakosság élelemellátására a piacra.

Igen helyes az a rendelkezés a városi tanács kereskedelmi osztályának, hogy magánkereskedők, piaci árusok reggel 8 óra előtt nem vásárolhatnak a piacon. Ezzel jelentős mértékben megszüntetjük azt a sok esetben megmutatókozó népeleves cselekedetet, hogy az áruját behozó parasztnak „ráigér” a kofa vagy éppen a kupec drágábban, egyenységgben megveszi tőle áruját és azt még drágábban tovább adja. Nagy közmegegyezésre szolgál a Központi Vezetőség júniusi határozatának az a kitétele: „Fokozatosan ki kell kapcsolni a szabadpiacra a közvetítő magánkereskedelmet és meg kell akadályozni az üzérkedő elemek árfelhajtó tevékenységét”. A párt határozatának Szegeden is érvényt kell szerezni, hogy valóban egyre olcsóbb legyen városunk élelmiszerellátása. Ez egyaránt érdeke mind a bérből élőknek, mind pedig a termelőknek.

Az is helyes kezdeményezése a városi tanács Kereskedelmi osztályának, hogy tíz szegedi áruháznak engedélyezték a szabad gyümölcs- és zöldségfelvásárlást, ami azt jelenti, hogy nem közvetve jut el ezekbe a boltokba az áru, hanem maguk az üzletek vásárolják meg. Megállapíthatjuk tehát, hogy a különböző intézkedések bőséges és egyre olcsóbb több élelmet, árut biztosítanak városunk lakosságának.

Koppantó

Hol áll meg az autóbusz?

Dóc községbe másfél éve jár autóbusz. Hetenként háromszor, hétfőn, szerdán és szombaton közlekedik. Június 27-én én is Szegeden jártam a busszal. Hazafelé jövet a sándorfalvi megállóhely felé közeledve láttam, hogy egy fiatal lány sétál a megállóhely környékén. Várta a buszt. Amikor egész közel értünk, a vezető hátraszólt a jegykezelőnek: „Leszálló van?” — kérdezte. „Nincs” — hangzott a válasz. És a busz sebességét nem csökkentve elsuhant a megállóhely mellett. A lány szomorúan nézett a busz után. Ezzel szemben a megállóhelytől körülbelül 500 méterre haladt a busz, amikor egy bácsika előbe állt, jelezve, hogy fel akar szállni. A busz megállt és a bácsika felszállt. Pedig ott nem is volt rendszeres megállóhely.

Kérdéseinkre a jegyzető azt a választ adta, hogy a lány nem állt a megállóhelyet jelző tábla mellett. Ezek után azt javasoltam minden doci busszal utazó dolgozónak, hogyha a megállóhelynél akar felszállni, a buszt megállt szorosan a megállóhelyet jelző tábla mellé zárkóztatva vigyázz állásban jelezze, hogy fel ohaít szállni. Vagy ha a megállóhelytől távol találkozik a busszal, intsen neki és megálljon ott is.

HEGEDÜS JÁNOS